

ЧУДНЕ ДЈЕЧЈЕ ЖЕЉЕ

Четворо чобанчади седело код марве* у пољу, у хладу, под неким старим гранатим храстом, па се о свачем разговарали.

Једно између њих рече другоме до себе изненада:

– Што би ти радио, да постанеш цар?

– Е није ми тога страх, али да постанем, а ја бих дао натрпати пуна кола плевe, па бих легао у кола на ону мекану плеву, и дао се возити цели дан.

– Шта би ти – упита другoга – чинио као цар?

– Ја бих, брате, цијели дан лежао лијепo под храстом у хладу, а ви би морали за мене чувати благо од квара.

– А шта би ти чинио да будеш цар? – запита трећегa.

– Ја бих се хранио све само бијелом погачом и луковим кличицама.

– Сад сва три друга упитају његa, шта би он радио да постане цар.

– Шта знам бирати – рече – кад сте ви тројица пограбили све што је боље.

